

Literatuurstudie Good Lives Model, een samenvatting

Door dr. E. Pomp

Het Good Lives Model (GLM) is een aantal jaren geleden ontstaan als een alternatieve benadering voor strafrechterlijke interventies die gebaseerd zijn op het *Risk-Needs-Responsivity* (RNR) model. Het RNR model vormt tot op heden de basis van de meeste rehabilitatie en behandelingsprogramma's voor delinquenten en is vooral gefocust op risicomangement en terugvalpreventie.

Het GLM model richt zich vooral op het bevorderen van het welzijn van de delinquent en stelt de sterke eigenschappen en capaciteiten van het individu centraal. De effectiviteit van het RNR model is uitgebreid onderzocht en beschreven in de literatuur, dit geldt echter nog niet voor het GLM. Het doel van deze literatuurstudie is om een duidelijk overzicht te krijgen van de inhoud van en de wetenschappelijke evidentie voor de effectiviteit van het GLM.

Uit de literatuurstudie komt naar voren dat een aantal studies aantoont dat een behandeling volgens het GLM gunstige effecten op het behandelverloop heeft. Daarnaast zijn er aardig wat onderzoeksresultaten voorhanden die de uitgangspunten waar het GLM op gebaseerd is, ondersteunen. Er is bijvoorbeeld steeds meer literatuur die laat zien dat naast criminogene factoren ook non-criminogene factoren een belangrijke rol hebben in de uitkomst van behandeling. Dit zijn studies waarin wordt aangetoond dat het vergroten van zelfvertrouwen positief werkt en het samenwerken met delinquenten naar een gezamenlijk doel voor meer therapietrouw zorgt. Feit blijft dat er nog vrijwel geen empirisch bewijsmateriaal voorhanden is, waaruit een positief effect van het GLM op recidivecijfers naar voren komt. Het is dan ook aan te bevelen dat toekomstig onderzoek zich ook richt op het effect van toepassing van het GLM op recidivecijfers.

Tot slot kan gesteld worden dat het RNR model en het GLM elkaar lijken aan te vullen: het RNR model is het sterkst daar waar het GLM tekortkomingen vertoont en omgekeerd. Een constructieve samenwerking tussen de twee modellen lijkt daarmee van belang bij de behandeling van forensisch psychiatrische patiënten.